

forjet sig paa den. Han vil give det Udseende af, at, dersom Projektet kunde lade sig gennemføre, maatte det have særlig Betydning for hans Valgfreds, skulde det overhovedet have Betydning for nogen Kreds. Men jeg er i nogen Tvivl om, hvorvidt dette virkelig er det ærede Medlems Mening, og om der ikke snarere er nogen Salouft med i Spillet i Retning af, at hans Valgfreds ikke skulde høste de samme Fordele af Projektet som de østlige Kredse ved Limfjorden. Det Sete afhænger af Tingene, der se, siger et gammelt Ord, og Meget bestemmes af den Stilling, man indtager til en Sag og af det Standpunkt, hvorfra man kommer til at se den. Jeg vil endnu kun gjøre opmærksom paa, at det, det her dreier sig om, egentlig slet ikke er, med hvilke Udgifter eller med hvilke Indtægter Overlaget er affattet. Her er Spørgsmaalet blot om: Skulle vi give Ministeren Bemyndigelse til at meddele Koncession paa et saadant Anlæg, eller skulle vi ikke? Vi lægge her over paa Ministeren en Forpligtelse til indgaende at undersøge denne Sag, og jeg veed, at der er gjort Ministeren Tilbud fra Koncessionsføgerne, som gaa ud paa at ville betale en foreløbig Undersøgelse, hvorunder Regjeringens Konsulenter skulde træde sammen med Koncessionsføgenes Tillidsmænd, for at det ved en saadan Undersøgelse kunde blive klart, om Projektet er gennemførligt eller ikke. Og er det gennemførligt, er det for os kun det Spørgsmaal: Gæbner det os i Forhold til de Millioner, vi maatte komme til at give ud i Rentegaranti? Det er det Spørgsmaal, vi her have at tage under Overvejelse, og ere vi f. Ex. enige med den ærede Minister i — jeg holder mig til den ærede Ministers skrevne Ord fra den 15de Januar 1889 — at en Havn ved Nordsjøen, en ved Rattegat og en Kanal gjennem Limfjorden er af ikke ringe Gavn for Landet, maa vi henvise denne Sag til nærmere Undersøgelse. Saa har den ærede Minister Ansvar. Men hvad er det, det ærede Medlem fra Vestervig og det ærede Medlem for Bølle Amts 6te Valgfreds ville? De ville netop fritage Ministeren for det Ansvar, der ligger i at slyde en saadan Sag ud. Det er det, der er Tale om, og de Herrers Regnestykker kommer ikke os ved, thi de have ikke Noget med den foreliggende Sag at gjøre. I værste Tilfælde kunne vi komme til at udrede 15 Mill. Kr., og Spørgsmaalet er da, om disse Havne ved Nordsjøen og ved Rattegat have saa megen Betydning for Skibsarten og Fiskeriet, at de ere 15 Mill. Kr. værd. Lad os være enige om, at vi ikke kunne bygge

billigere for Statens Penge. Hvad der skal bekostes, bekostes for fremmede Penge. Det er opløst for mig, at der bagved Koncessionsføgerne skal staa et anset tydst Bankierhus, der er villig til at sætte Penge i Foretagendet, og disse Folk ere ganske vist ikke saa dumme at tilbyde deres Penge hvis de ikke troede, at et saadant Foretagende vil forrente sig, thi saa vilde de ikke være begyndt derpaa mod kun at faae en Rentegaranti af 3 pCt. i 15 Aar. Maaske kan det drages i Tvivl, om der staar fremmed Kapital bagved, men lad Ministeren undersøge det. Jeg anbefaler altsaa at lade Sagen herfra gaa i Udvalg, at lade Udvalget fremme Arbeidet saa hurtigt som muligt og saa lægge det paa Ministerens Skuldre rigtig at faae undersøgt det Spørgsmaal, hvorvidt Anlægget er til Gavn for Landet eller ikke, og i hvilket Forhold det Hele vil komme til at staa. Her have vi ikke med Beregninger at gjøre, vi have kun det Spørgsmaal at afgjøre: Interessere vi os for Sagen, tro vi, at den er til Gavn, kunne vi forsvare den, og kunne vi paatage os det Ansvar at slyde den fra os, eller skulle vi overlade det til Ministeren. Jeg mener, at det bør overlades til Ministeren. Jeg skal nu slutte med endnu en Gang at sige til den ærede Minister, at jeg anslaaer hans Karakterisering af Forslagets Fremkomst som en Slags Tilrettevisning til mig, og den modtager jeg ikke. Jeg er for gammelt et Medlem her i Thinget til, at jeg ikke selv skulde kunne vide, hvad jeg tilbørlig kan komme frem med, jeg har deltaget i fuldt saa mange Aar i de parlamentariske Forhandlinger som Ministeren, og jeg vil sige ham, at jeg fra mit Synspunkt vilde finde det aldeles utilbørligt, om jeg overfor Udtalelser, som jeg skrevne har liggende fra Ministerens Haand, ikke var fremkommen med Forslaget.

N. Andersen (Thisted Amts 3die Valgfreds): Det er kun et Par ganske korte Bemærkninger, jeg gjerne vil gjøre til det, som vi nu hørte af den ærede Forslagsstiller. Den ærede Forslagsstillers Kontrøvers med den høitærede Minister skal jeg aldeles ikke blande mig i; det antager jeg, at den høitærede Minister selv vil klare; men jeg skal i Sammenhæng med den Udtalelse, som den ærede Forslagsstiller sluttede med, hvori han særlig tilbageviste et Udtryk af den høitærede Minister, sige, at Grundten til, at jeg i sin Tid, da Forslaget først kom frem, tog Ordet her i Salen angaaende den, netop var den, at jeg var fuldstændig overbevist om — og det er jeg fremdeles — at det her foreliggende Forslag, der hedder: „Projekt til et